

Należy rozwinąć działalność sekcji gazowniczej, aby szybciej i efektywniej wykorzystać naturalne zasoby ziemi rzeszowskiej oraz reaktywować sekcję balneotechniki — dziedziny istniejącej na naszym terenie i dynamicznie rozwijającej się (Iwonicz, Rymanów, Horyniec Zdrój, Wysowa, Wapienna, Rabe itd.). Skład Zarządu Oddziału w 1968 r. przedstawiał się następująco:

przewodniczący — kol. T. Migut, zastępca przewodniczącego — kol. S. Opaliński, sekretarz — kol. I. Ślęzak-Pasela, skarbnik — kol. J. Hadzewicz, członkowie — kol. kol. S. Foltman, R. Horbaczek, T. Kluz, J. Oblój.

ODDZIAŁ SZCZECIŃSKI PZITS LATA 1948—1968

Oddział powołano w kwietniu 1948 r. Pierwszym przewodniczącym był kol. Z. Majewski (1948 r.), następnie kolejno kol. kol. S. Bieliński (1949 r.), W. Dziaczkowski (1950 r.), T. Dziabas (1951—1954 r.), R. Wajer (1955—1957 r.), Z. Tymicz (1958—1960 r.), E. Jakutis (1961—1962 r.), K. Rypiński (1963—1964 r.), A. Romanus (1965—1967 r.), A. Makarenko (1968 r.). Oddział zorganizował szeroką akcję odczytową (w 1953 r. — ok. 300 odczytów) oraz akcję kursową.

Zorganizowano szereg konferencji naukowo-technicznych konferencję gazowniczą w 1961 r., ciepłowniczą w 1962 r., wodociagową w 1963 r., ponadto 2 konferencje w 1964 r. i 1966 r.

ODDZIAŁ WARSZAWSKI PZITS LATA 1946—1968

Oddział Warszawski PZITS został powołany do życia uchwałą Zarządu Głównego z dn. 26 stycznia 1946 r.

Misję utworzenia Oddziału Warszawskiego otrzymał wiceprzewodniczący Zarządu Głównego — kol. Ignacy Piotrowski. Zakresem swej działalności Oddział Warszawski obejmował województwa: białostockie, kieleckie, lubelskie, łódzkie. Prace organizacyjne zostały powierzone w większości pracownikom Gazowni Miejskiej i Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w m. st. Warszawie, na terenie którego do 1949 r. mieściła się siedziba Zarządu Oddziału.

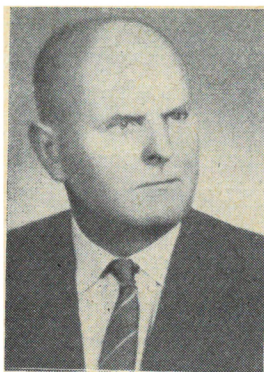
Pierwszy okres pracy Oddziału obejmuje lata 1946—1952. W skład pierwszego Zarządu Oddziału weszli: kol. kol. E. Bartlet — przewodniczący, E. Mossakowski — wiceprzewodniczący, R. Stępniewski — sekretarz i członkowie: J. Karbowski, W. Kobos, A. Kołakowski, J. Komorowski, A. Luciński.

W chwili powstania Oddziału Warszawskiego liczba członków wynosiła 117 osób. Większość z nich wstąpiła w szeregi PZGWTS w okresie przed drugą wojną światową.

Ważnym zadaniem, do którego włączyli się członkowie Oddziału Warszawskiego, była współpraca przy opracowywaniu trzyletniego planu gospodarki gazowej na terenie Polski.

Ocena i akceptacja kierunku pracy Zarządu Oddziału Warszawskiego została dokonana przez pierwsze Walne Zebranie członków, które odbyło się 23 maja 1947 r. Pozytywna ocena była zachętą dla dalszej pracy na naszym terenie. W latach 1947 i 1948 praca Zarządu Oddziału była skierowana głównie na podnoszenie kwalifikacji zawodowych inżynierów

Mgr inż. Alfred Kołakowski, założyciel i wieloletni przewodniczący Koła Zakładowego „Wodociągowców” w Warszawie — z lewej

Mgr inż. Jan Walter, przewodniczący Oddziału Warszawskiego (1952, 1960—1962)

i techników. W tym celu były organizowane zebrania odczytowo-dyskusyjne, pozwalające na wymianę myśli technicznej i doświadczeń zawodowych. Członkowie Oddziału mieli możliwość poznania ciekawych robót technicznych podczas wycieczek lokalnych, jak też i na terenie całego kraju.

Akcję szkoleniową rozszerzono — dostosowując ją do potrzeb przez zorganizowanie kursu dla majstrów i monterów wodociągowych, kanalizacyjnych i gazownictwa. Tematyka kursu obejmowała oprócz zagadnień branżowych również problemy życia społecznego oraz polityki krajowej i zagranicznej. Kurs, trwający 3 miesiące, ukończyło 47 osób.

W omawianym okresie liczba członków wzrosła do 347 osób, pomimo że część dotychczasowych członków Oddziału Warszawskiego odeszła do utworzonego w roku 1948 Oddziału Łódzkiego PZGWTS.

Ożywiona akcja odczytowa w ilości 14 zebrań, na których liczba uczestników dochodziła do 700 osób, a także szereg wycieczek technicznych lokalnych i krajowych oraz jedna wycieczka do Czechosłowacji dały członkom Oddziału Warszawskiego i wielu pracownikom przedsiębiorstw i instytucji dużo zadowolenia oraz korzyści wyrażających się podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i technicznych. Pomimo odejścia części człon-

ków do utworzonego w tym roku Oddziału Białostockiego, liczba członków Oddziału Warszawskiego PZGWTS wzrosła do 369 osób.

Jeszcze większy wzrost działalności na terenie Oddziału Warszawskiego PZGWTS można było zaobserwować w następnych dwóch latach (1950 i 1951) pracy Zarządu, kiedy to zorganizowano ogółem 119 zebrań odczytowo-dyskusyjnych, z których większość odbyła się w Warszawie. Terenem takich zebrań, organizowanych przez Oddział Warszawski, były również: Białystok, Elk, Łomża, Płock, Radzymin, Siedlce i Żyrardów, z którymi Zarząd Oddziału nawiązał kontakty mające na celu wymianę prelegentów i tematów odczytowych. Dowodem atrakcyjności tej akcji była liczba słuchaczy, która tylko w jednym 1950 r. wyniosła 3 257 osób.

Ciekawą i pożyteczną imprezą techniczną było zorganizowanie kursu dla pracowników zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych z całego kraju. Tematyka kursu obejmowała zagadnienia postępu technicznego w dziedzinie wodociągów i kanalizacji. Uczestnikami kursu było 83 kolegów z Warszawy oraz 29 miast Polski.

Rozwój ruchu racjonalizatorskiego zaczął coraz silniej przejawiać się w dziedzinie techniki sanitarnej. Dla ułatwienia pracy racjonalizatorom, z inicjatywy i przy

współdziałale Zarządu Oddziału Warszawskiego PZGWTS zorganizowano na terenie 9 zakładów pracy poradnie techniczne, w których wszyscy pracownicy tych zakładów mogli uzyskać poradę od fachowców, będących członkami naszego Zrzeszenia.

Do stałych imprez, mających na celu podnoszenie kwalifikacji zawodowych, należały również wycieczki techniczne organizowane na terenie Warszawy oraz na terenie Polski.

Wskaźnikiem oceny działalności Zarządu Oddziału Warszawskiego w tym okresie był wzrost liczby członków o 177 osób do 546.

Osiągnięcie pozytywnych wyników w pierwszym okresie działalności Oddziału Warszawskiego PZGWTS zawdzięcza się w dużej mierze intensywnej pracy kolegów, którzy pracowali nieprzerwanie w Zarządzie Oddziału od roku 1946 do 1952. Najprostszą formą kontaktów, dającą szybkie efekty, były zebrania odczytowo-dyskusyjne, których w 1952 r. zorganizowano ogółem 53. W czasie tych zebrań pracownicy techniczni włączali się do szeregów SNITSOG, co spowodowało wzrost liczby członków Oddziału do 812 osób, z czego 30% było zrzeszonych w kołach zakładowych. Pierwszą lokatę za wyniki pracy uzyskało koło „Wodociągowców” przy MPWK, grupujące 95 członków, czyli ok. 11% ogółu członków Oddziału, podczas gdy najmniejsze koło — przy MPI miało tylko 4 członków. Jednym z dodatkowych zadań kół zakładowych była opieka i współpraca z klubami techniki i racjonalizacji, istniejącymi w zakładach pracy, zgodnie z wytycznymi II Kongresu Techników Polskich. W tym okresie liczba kół zakładowych wzrosła do 17, zaś liczba członków Oddziału do 1 148, z czego ok. 60% należało do kół zakładowych.

Sprawą podnoszenia kwalifikacji zawo-

dowych zajęły się koła zakładowe, które zorganizowały ogółem 89 odczytów, 23 wycieczki techniczne oraz 5 kursów technicznych i techniczno-ekonomicznych. Zarząd Oddziału zorganizował w tym czasie 5 odczytów.

Współpraca Zarządu z Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Zawodowego dała w efekcie zorganizowanie przez Zarząd 27 odczytów i 3 kursów z zakresu projektowania, z czego dwa — centralnego ogrzewania i jeden — wodociągów i kanalizacji. Opieka Zarządu i jego praca spowodowała znaczne ożywienie działalności na całym terenie i wzrost liczby członków w 1956 r. do 1 408 osób. Utworzono również nowe koła zakładowe, których liczba wzrosła do 22.

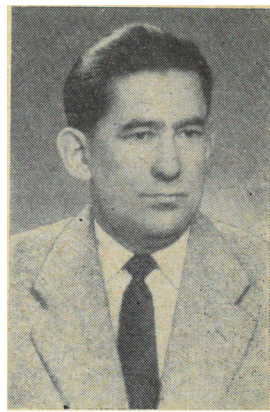
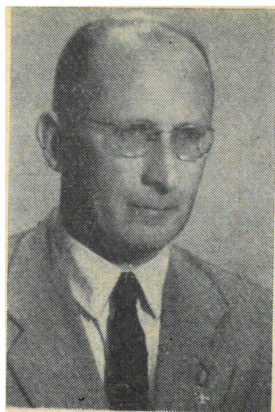
Pięć produjących kół zakładowych, a mianowicie: „Wodociągowców” (MPWK), przy Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego, przy Centralnym Zarządzie Gazownictwa, Warszawskich Zakładach Instalacji Przemysłowych i Miejskim Przedsiębiorstwie Instalacyjnym — zorganizowało w ciągu dwóch lat 89% odczytów, 78% wycieczek i 100% kursów z zakresu pracy 22 kół zakładowych Oddziału.

Korzystną i owocną działalnością Oddziału był udział wielu członków SNITSOG w komisjach NOT przy badaniu 10-letniego planu rozbudowy Warszawy, 5-letniego planu postępu technicznego oraz przygotowaniach do III Kongresu Techników Polskich.

Trzeci okres pracy Oddziału Warszawskiego obejmuje lata 1957—1963. Rozpoczął się on w maju 1957 r. wyborem Zarządu, w skład którego weszło 7 kolegów z poprzedniej kadencji.

Celem lepszego zaznajomienia członków z działalnością i życiem na naszym terenie, został wydany po raz pierwszy „Biuletyn Informacyjny” o nakładzie 500 egzemplarzy.

Mgr inż. Józef Liebfeld, przewodniczący Oddziału Warszawskiego (1957—1959) — z lewej

Florian Głogowiec, przewodniczący Oddziału Warszawskiego (1955—1956)

Koło „Wodociągowców” zajmowało stale pierwsze miejsce wśród kół Oddziału Warszawskiego. Najliczniejsze pod względem liczby członków (101 osób) zorganizowało w tym okresie: jedną konferencję ogólnokrajową oraz 123 zebrania odczytowo-dyskusyjne, co daje średnią — 15 odczytów na rok. W zebraniach wzięło udział razem 5 143 osoby. Dla zapoznania wszystkich członków z realizowaniem ciekawszych inwestycji i istniejącymi zakładami pracy zorganizowano 60 wycieczek lokalnych i krajowych oraz współpracowano przy organizowaniu przez Zarząd Oddziału dwóch wycieczek zagranicznych. Średnia roczna — 8 wycieczek. Zebrania odczytowo-dyskusyjne organizowano w szerszym zakresie, umożliwiając w nich udział wszystkim kolegom zainteresowanym zagadnieniami: zaopatrzenia miast w wodę, nowymi metodami uzdatniania wody do picia oraz kanalizacji miast i osiedli.

Pomoc członkom koła w różnej formie (zbieranie składek, prenumerata czasopism technicznych oraz zakup terminarzy technicznych), a ponadto akcja rozrywkowa — były najlepszym magnesem przyciągającym kolegów do Zrzeszenia. Ścisła współpraca z dyrekcją przedsiębiorstwa dawała obopólne korzyści.

Najlepszą formą więzi członków z Zarzą-

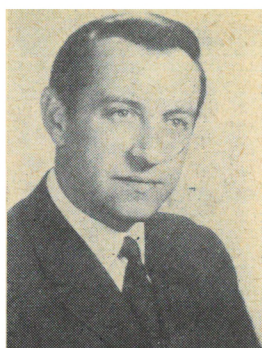
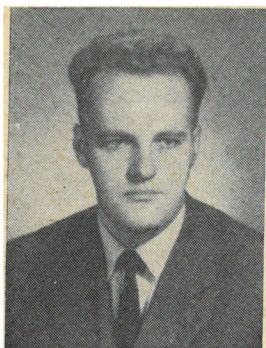
dem Oddziału były odczyty, których w okresie 37 miesięcy — Zarząd zorganizował 10, a z tego w roku 1960 — 8, w ramach akcji związanej z postępowaniem technicznym.

Akcja szkoleniowa w formie 10 kursów dla palaczy c.o. i jednego dla palaczy piekarni była dużą pomocą dla przedsiębiorstw warszawskich, ale nie dawała bezpośrednich korzyści członkom stowarzyszenia.

Również w 1960 r. odbyła się w Warszawie konferencja na temat regulacji centralnych ogrzewań, w której uczestniczyło 56 przedstawicieli z całego kraju.

Do efektywnych prac Zarządu należy jeszcze zaliczyć współpracę w przygotowaniach do IV Kongresu Techników Polskich oraz pozyskanie przez Oddziałową Komisję Funduszu Pomocy Koleżeńskiej nowych członków, których liczba wzrosła do 230 osób.

Wyniki szkolenia zawodowego w latach 1962/63 na terenie Oddziału dają się ująć w następujących danych: 12 kursów, 55 odczytów, 14 kursokonferencji, 34 wycieczki lokalne i krajowe. Większość osiągniętych wyników, to praca kół zakładowych, wśród których wyróżniły się dwa: przy Miejskim Przedsiębiorstwie Instalacyjnym i przy Instytucie Gospodarki Komunalnej, które w 1962 r. zorga-

Mgr inż. Bronisław Więckowski, przewodniczący Oddziału Warszawskiego (1966—1967)

Mgr inż. Józef Małachowicz, przewodniczący Oddziału Warszawskiego PZITS — z prawej

nizowały razem 24 odczyty i 2 wycieczki. Okres IV pracy Oddziału Warszawskiego obejmuje lata 1964—1968.

Zagadnienia postępu technicznego były nadal przedmiotem działalności przy ścisłej współpracy z CRZZ oraz WKP NOT, a celem było dążenie do podniesienia jakości produkcji. Jakość wyrobów była jedną z głównych tez V Kongresu Techników Polskich, w którego przygotowaniu brało udział wielu członków Oddziału Warszawskiego PZITS. Dobrą produkcję, w każdej dziedzinie, można uzyskać tylko wtedy, gdy personel techniczny jest należycie przygotowany. W tym celu zorganizowano ogółem 22 kursy oraz 154 odczyty techniczne, z czego 17 kursów i 121 odczytów odbyło się na terenie kół zakładowych. Akcja odczytowo-szkoleniowa była zorganizowana w taki sposób, aby umożliwić korzystanie z niej większości członkom. Na kursach przeszkolono 807 osób. Wiadomości praktyczne można było uzyskać podczas 47 wycieczek zorganizowanych na terenie Warszawy i innych miast Polski.

Rozwiązywanie problemów lokalnych odbywało się przy czynnej współpracy członków kół zakładowych podczas 31 narad zorganizowanych w zakładach pracy.

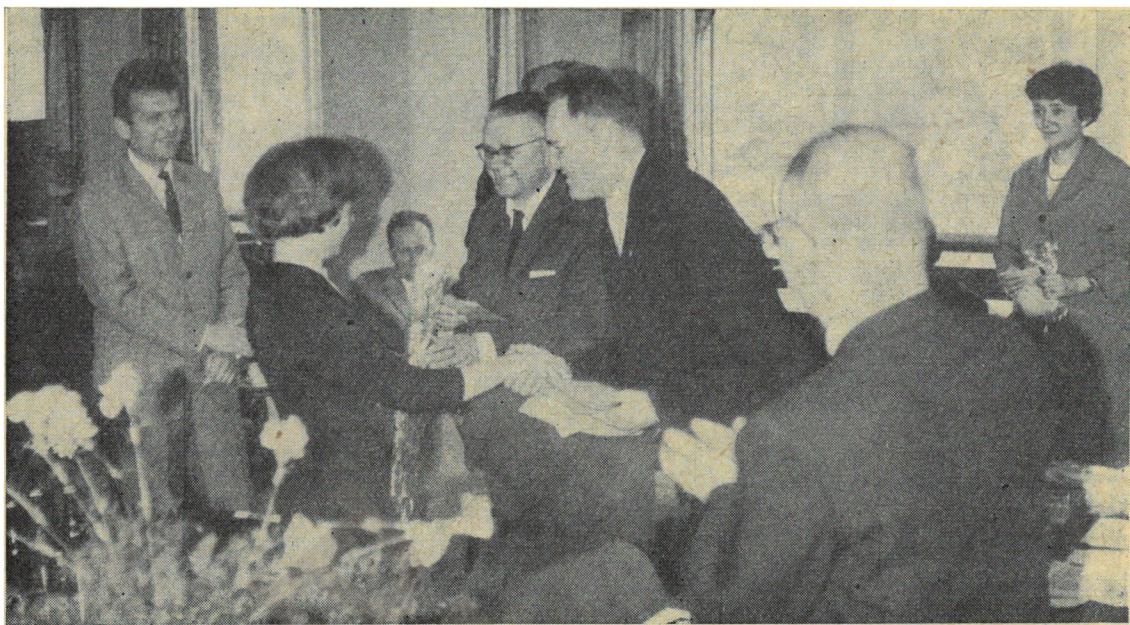
Zarząd Oddziału zaakceptował inicjatywę powołania do życia Koła Seniorów od 28 września 1964 r. Zadaniem Koła Senio-

rów było umożliwienie utrzymania kontaktu ze stowarzyszeniem kolegom starszym, w większości emerytom, przez organizowanie spotkań o charakterze technicznym i towarzyskim. Do współpracy zgłosiło się 40 kolegów. W planach prac koła umieszczono opracowanie monografii Oddziału oraz kodeksu etyki zawodowej.

Komisja Współpracy z Organizacjami Politycznymi zorganizowała 2 konferencje przy współudziale przedstawicieli CRZZ i Stołecznej Rady Narodowej oraz 3 zebrania w zakładach pracy, zaś Komisja Funduszu Samopomocy Koleżeńskej przygotowała projekt nowego regulaminu i zaktualizowała listę swych członków, których liczba — pomimo skreślenia zalegających ze składkami — wzrosła do 240.

W roku 1966 Walne Zgromadzenie wybrało nowy Zarząd, który ukonstytuował się następująco: przewodniczący — kol. B. Więckowski, zastępcy przewodniczącego — kol. kol. M. Fałęcki, K. Pursa, sekretarz — kol. S. Pawelski, skarbnik — kol. J. Małachowicz, członkowie — kol. kol. T. Brodowski, A. Grunwald, A. Jachowicz, A. Kołakowski, K. Ostrowska, W. Płonka, J. Rokosz, T. Skolimowski, K. Wierzbicki.

Działalność Zarządu Oddziału i kół zakładowych dała w okresie 1966—1968 22-procentowy wzrost ilości członków, któ-

XX-lecie Oddziału Warszawskiego PZITS w 1967 r.

rych stan osiągnął liczbę 2 029. Zorganizowano również 10 nowych kół zakładowych, zwiększając ich ilość do 53. Liczba członków zbiorowych wzrosła do 27, a w czterech z nich zawarto umowy między dyrekcją a kołem zakładowym. Umowy te są nową formą uregulowania współpracy na terenie zakładu.

Dla osiągnięcia lepszych wyników współpracy na dłuższy okres czasu Zarząd Oddziału Warszawskiego PZITS nawiązał porozumienia i podpisał umowy z Międzynarodowym Klubem Techniki i Racjonalizacji przy Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej, Zarządem Okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego oraz z jednym z przedsiębiorstw technicznych w NRD. Stała współpraca ze stowarzyszeniami: SARP, PZITB, SEP, TUP, SGP i SITWiM oraz Oddziałem Warszawskim NOT dała dobre wyniki.

Duże znaczenie dla świata technicznego

miały trzy konferencje naukowo-techniczne o interesującej tematyce dotyczącej: wodociągów, centralnego ogrzewania oraz ochrony środowiska. Wygłoszono ogółem 26 referatów, a liczba ich uczestników przekroczyła 600 osób.

W listopadzie 1967 r. odbył się IV Zjazd Ogrzewników Polskich, zorganizowany przez Zarząd Oddziału przy współudziale głównej sekcji ogrzewnictwa i wentylacji ZG PZITS oraz Koła Zakładowego przy SPEC.

W czasie obrad wygłoszono 13 referatów, a liczba uczestników przekroczyła 600 osób, w tym 50 gości zagranicznych.

Dla stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych projektantów c.o. zorganizowano kursokonferencję z 8 referatami, w której brało udział 220 członków. Ponadto na terenie Oddziału zorganizowano 20 kursów, 9 narad, 2 wystawy oraz 3 wycieczki zagraniczne, jak również 61 krajowych, z czego 57 zorganizowały koła zakładowe.

Delegaci Oddziału Warszawskiego PZITS na XII Zjeździe Delegatów w Zielonej Górze

Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Oddziału Warszawskiego PZITS w 1968 r.

Przy organizowaniu tych wszystkich imprez technicznych duży wkład pracy dały 4 sekcje branżowe: wodociągów i kanalizacji, ogrzewnictwa i wentylacji, gazownictwa oraz techniki sanitarnej wsi, a ponadto kilka aktywnych kół zakładowych. Ponadto komisja d/s techniczno-wydawniczych ustaliła program szkolenia, organizując we własnym zakresie 61 odczytów oraz załatwiając sprawy 87 odczytów organizowanych przez koła. Wydano 6 listów informacyjnych o łącznym nakładzie 10 000 egzemplarzy. Komisja projektowania i postępu technicznego utrzymywała stały kontakt z SARP, TUP, SEP, PZITB i SIMP i zorganizowała 12 odczytów.

Koło Seniorów przy Oddziale Warszawskim, skupiającym 43 członków, umożliwiło im utrzymywanie stałego kontaktu z PZITS. Do ukończonych prac należy historia XX lat Oddziału Warszawskiego. Praca kół zakładowych bardzo się polepszyła. Wśród nich na pierwsze miejsce w skali krajowej wysunęło się Koło Zakładowe przy SPEC, liczące 213 członków. W okresie sprawozdawczym Koło zorganizowało 22 odczyty dla 475 słuchaczy, 70 kursów dla 2 040 osób, 16 wycieczek i 2 wystawy. Za te osiągnięcia Koło otrzymało dyplom i sztandar przechodni.

W chwili obecnej pracami Oddziału kieruje Zarząd wybrany przez Walne Zgromadzenie w dn. 21 maja 1968 r.: przewodniczący — kol. J. Małachowicz, zastępcy przewodniczącego — kol. kol. A. Grunwald, T. Rossian, J. Włodarczyk, sekretarz — kol. S. Pawelski, skarbnik — kol. J. Zambrzycki, członkowie — kol. kol. T. Brodowski, J. Dujanowicz, A. Kiepał, W. Leman, Z. Siechoń, K. Skalmowski, B. Więckowski, E. Włodarczyk.

W okresie 1946—1968 funkcje przewodniczących Oddziału pełnili kolejno: kol. kol. E. Bartlet (1946—1947 r.), W. Kobos

(1948 r.), W. Świdorski (1949 r.), T. Gołaszewski (1950 r.), M. Kamiński (1961 r.), J. Walter (1952 r.), J. Bąk (1953 r.), R. Protasik (1954 r.), F. Głogowiec (1955—1956 r.), J. Liebfeld (1957—1959 r.), J. Walter (1960—1962 r.), W. Kosowski (1963—1964 r.), A. Biernacki (1965—1966 r.), B. Więckowski (1966—1967 r.), J. Małachowicz (od 1968 r.).

ODDZIAŁ WROCŁAWSKI PZITS LATA 1945—1968

Ziemie Dolnośląskie obejmujące województwo wrocławskie powróciły do Polski w wyniku zmiany granic państwowych w 1945 r., jako tereny o wysokim stanie wyposażenia w urządzenia komunalne. Nieliczni wówczas inżynierowie i technicy oraz kwalifikowani pracownicy fizyczni przybywający na Dolny Śląsk osiedlali się w większych, mniej zniszczonych miastach województwa. Z konieczności w małych miastach zatrudniano dla obsługi urządzeń komunalnych ludzi zupełnie nie przygotowanych zawodowo.

W tych warunkach zaistniała potrzeba utworzenia społecznej opieki i pomocy dla utrzymania i eksploataowania bogatego wyposażenia komunalnego.

Rolę tę mogła spełnić organizacja, jaką było Polskie Zrzeszenie Gazowników, Wodociągowców i Techników Sanitarnych. Toteż już od początku swego pobytu na terenie m. Wrocławia pierwszy dyrektor Gazowni Wrocławskiej — inż. Mieczysław Seifert podjął inicjatywę w kierunku powołania Oddziału PZGWTS na Dolnym Śląsku, którą zrealizowali wspólnie z inż. Henrykiem Olszewskim z „Dalgazu” — Wałbrzych i inż. Janem Dziewońskim — dyrektorem Zakładów Wodociągów i Kanalizacji we Wrocławiu. W dn. 8 listopada 1945 r. zarejestrowano

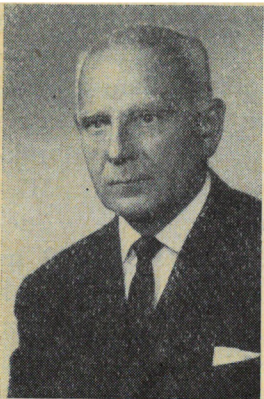
w aktach PZGWTS powołanie do życia Dolnośląskiego Oddziału Zrzeszenia, jako piątego Oddziału powstałego na terenie Polski po II wojnie światowej.

Na czele Oddziału jako przewodniczący stanął jego inicjator inż. M. Seifert. Po przedwczesnej śmierci inż. M. Seiferta, jeszcze w 1945 r., przewodnictwo objął następny dyrektor „Dalgazu” — inż. Henryk Olszewski.

Celem Oddziału PZGWTS było zgrupowanie w jego szeregach nielicznej grupy specjalistów branży gazowniczej, wodociągowej i techniczno-sanitarnej, osiedlającej się na terenie Dolnego Śląska oraz zorganizowanie i niesienie fachowej pomocy przedsiębiorstwom komunalnym. Najżywotniejsze problemy fachowe i organizacyjne poruszane były na zebraniach Zarządu Oddziału oraz na Walnych Zgromadzeniach Oddziału, organizowanych raz do roku, na których referaty fachowe oraz odczyty wygłaszali najwybitniejsi wówczas fachowcy i naukowcy oraz praktycy.

Pierwsze Walne Zgromadzenie członków odbyło się dn. 5 października 1946 r. w Wałbrzychu.

O prężności organizacyjnej Zarządu Oddziału — w składzie: inż. inż. J. Dziewoński, A. Szniolis, S. Dorochowicz, R. Rze-

Mgr Inż. Jan Dziewoński, przewodniczący Oddziału Wrocławskiego w latach 1947—1949

szoś, T. Setkowicz — dowodzi fakt powierzenia temu zespołowi zorganizowania XXIV Walnego Zjazdu PZGWTS we Wrocławiu, w dniach 27—29 czerwca 1947 r., w którym uczestniczyło 370 osób, m.in. goście z Czechosłowacji. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Zjazdu był inż. Jan Dziewoński.

W 1949 r. w wyniku decyzji Walnego Zgromadzenia Oddziału siedziba Zarządu została przeniesiona z Wałbrzycha do Wrocławia, a z dniem 24 sierpnia 1951 r. prowadzenie spraw administracyjnych i finansowych Oddziału przekazano NOT. W styczniu 1952 r. Oddział NOT zainicjował utworzenie odrębnego Oddziału Zrzeszenia w Wałbrzychu przez wydzielenie tamtejszych kół zakładowych, jednak koła wałbrzyskie nie zgodziły się na takie rozwiązanie. Próba taka ponowiona była w latach następnych, lecz również nie została zrealizowana.

Ilość członków indywidualnych Oddziału, w miarę przybywania fachowców, wzrosła w kolejności lat i osiągnęła w 1963 r. liczbę 800 osób, zgrupowanych w 39 kołach zakładowych. Jednak z uwagi na płynność kadr i zmiany wysokości składek członkowskich od kilku lat liczba ta obniżyła się, pomimo usilnych starań o jej wzrost. Zmniejszenie liczby członków wpłynęło również na zmiany w ilości kół zakładowych. 52 przedsiębiorstwa i zakłady województwa wrocławskiego znajduje się na liście członków zbiorowych PZITS.

Różne były okresy i formy działania Oddziału, zależnie od inicjatywy i żywotności osób znajdujących się na czele jednostek organizacyjnych PZITS i od składu Zarządu Oddziału w danych kadencjach.

Aktualny stan osobowy władz Oddziału w 1968 r. przedstawia się w sposób następujący: przewodniczący — kol. R. Wilczyński, zastępca przewodniczącego —

kol. W. Kamler, sekretarz — kol. Z. Chaberkowska, zastępca sekretarza — kol. M. Zubrzycka, skarbnik — kol. L. Tichy, zastępca skarbnika — kol. J. Władyczko, przewodniczący Sekcji Gazowniczej — kol. W. Rubik, zastępca — kol. C. Zuberek, przewodniczący Sekcji Wod.-Kan. — kol. J. Tymoszczyk, zastępca — kol. W. Krudowski, przewodniczący Sekcji Instalacji Ciepłych i Sanitarnych — kol. W. Kamler, zastępca — kol. R. Kalinowski, przewodniczący Sekcji Techniki Sanitarnej — kol. A. Ostrowski, zastępca — kol. B. Głowiak, przewodniczący Sekcji Balneotechniki — kol. T. Kolarzowski, przewodniczący Sekcji Zaopatrzenia Wsi w Wodę — kol. B. Hebrowski, przewodniczący Komisji Szkoleniowej — kol. E. Kempa, zastępca — kol. Z. Augustyn, przewodniczący Komisji Opiniującej — kol. T. Kostuch, zastępca — kol. W. Olak, przewodniczący Komisji d/s Fluorowania Wody Wodociągowej — kol. R. Rakowicz, przewodniczący KFSK — kol. M. Raaben, członek ZO d/s imprez — kol. L. Kozyra. W okresie minionych lat działalność rzeczowa Oddziału obejmowała organizację zjazdów, konferencji naukowo-technicznych, narad, kursów, wycieczek szkoleniowych krajowych i zagranicznych, odczytów oraz wiele innych akcji i imprez, jak poradnictwo fachowe dla członków zbiorowych PZITS, wydawanie opinii zawodowych członkom Oddziału, a przede wszystkim współpraca z władzami terenowymi m. Wrocławia i województwa, która polegała na współpracy wytypowanych przedstawicieli Oddziału w komisjach rad narodowych oraz opracowywaniu memoriałów.

Dla przedyskutowania ważniejszych problemów technicznych organizowano wspólne narady techniczne. W ten sposób omawiane były problemy wodociągów i ciepłownictwa Wrocławia.

W ramach kontaktów z członkami — od-

dział wydaje biuletyn, w którym podawane są informacje o działalności i sprawozdania z organizowanych akcji i imprez. Ponadto Oddział organizował zebrania dyskusyjne w ramach działalności sekcji branżowych, powołanych przy Zarządzie Oddziału.

Aktyw Oddziału współpracował przy organizowaniu IV Kongresu Techników Polskich we Wrocławiu w 1961 r.

Z ważniejszych imprez i akcji wchodzących w zakres działania Zrzeszenia, od czasu powstania Oddziału do chwili obecnej, zorganizowano:

Zjazdy i konferencje

Rok 1947 — XXIV Walny Zjazd Zrzeszenia we Wrocławiu,

Rok 1955 — Wojewódzka Konferencja Naukowo-Techniczna połączona z Walnym Zgromadzeniem Oddziału,

Rok 1959 — Wojewódzka Konferencja Naukowo-Techniczna Gazownictwa w Wałbrzychu,

Rok 1963 — Konferencja Naukowo-Techniczna: „Ochrona atmosfery wód i gleby a planowanie przestrzenne” — Wrocław,

Rok, 1965 — Jubileuszowy Zjazd Gazowników Polskich połączony z Wystawą Przemysłu Gazowniczego — Wrocław,

Rok 1966 — Konferencja Naukowo-Tech-

Inż. Roman Wilczyński, przewodniczący Oddziału Wrocławskiego od 1957 r.

niczna: „Postęp techniczny w wodociągach” — Wrocław,

Rok 1967 — Konferencja Naukowo-Techniczna: „Postęp techniczny w kanalizacji” — Wrocław,

Rok 1968 — Konferencja Naukowo-Techniczna: „Rozkład przestrzenny zanieczyszczeń atmosfery” — Wrocław,

Konferencja Naukowo-Techniczna: „Postęp techniczny w Wodociągach” — Wrocław,

Symposium „Węzły ciepłe z zasobnikami ciepłej wody” — Wrocław.

K u r s y

Rok 1949 — kurs dla średniego personelu kierowniczego w dziedzinie wodociągów i kanalizacji,

Rok 1952 — kurs dla techników pracowników Biura Projektów Budownictwa Komunalnego we Wrocławiu,

Rok 1957 — kurs przygotowawczy do eksternistycznego egzaminu dojrzałości dla techników instalacji sanitarnych i ciepłych oraz kurs palaczy c.o.,

Rok 1958/59 — 2 kursy przygotowawcze do egzaminu dojrzałości dla eksternów,

Rok 1960 — kurs przygotowawczy do egzaminu mistrzowskiego,

Rok 1961/62 — kurs przygotowawczy do eksternistycznego egzaminu dojrzałości i kurs bhp dla projektantów biur projektowych,

Rok 1963/64 — kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia budowlane, kurs przygotowawczy do egzaminu dojrzałości dla eksternów i kwalifikacyjny dla personelu obsługującego oczyszczalnie ścieków, kurs palaczy c.o. w Oławie,

Rok 1967 — kurs dla palaczy c.o. w Jeleniej Górze, kurs dla pomocy technicznej BPBKom. we Wrocławiu,

Rok 1968 — 6 kursów bhp I stopnia, 1 kurs kwalifikacyjny dla pracowników MPWK w Wałbrzychu, kurs III stopnia — współczesne metody ochrony powietrza przed zanieczyszczeniami.

Wyjazdy zagraniczne szkoleniowe

Rok 1963 — Węgry, Czechosłowacja, Niemiecka Republika Demokratyczna,

Rok 1964 — Węgry, Czechosłowacja,

Rok 1965 — Rumunia, Bułgaria, Jugosławia, Węgry,

Rok 1966 — Niemiecka Republika Demokratyczna,

Rok 1967 — Szwecja, Dania,

Rok 1968 — Jugosławia, Włochy.

O ś r o d e k w y p o c z y n k o w y
W roku 1963 Oddział uruchomił własny ośrodek campingowy w Mielnie Koszalińskim, w którym spędzają urlopy członkowie Oddziału wraz z rodzinami (ok. 60 osób rocznie).

W perspektywie swej działalności Oddział przewiduje kontynuację cyklu konferencji naukowo-technicznych na temat:

— postępu technicznego w wodociągach — w zakresie uzdatniania wody,

— postępu technicznego w kanalizacji — w zakresie urządzeń sieci kanalizacyjnych,

— postępu technicznego w technice sanitarnej — w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego.

Planuje się organizację dalszych wyjazdów szkoleniowych zagranicznych, w tym do ZSRR (Moskwa, Leningrad), do Anglii i Francji (Londyn, Paryż) i Austrii (Wiedeń, Salzburg).

W okresie 1945—1968 funkcje przewodniczących Oddziału pełnili kolejno: kol. kol. M. Sejfert (1945 r.), H. Olszewski (1946 r.), J. Dziewoński (1947—1948 r.), W. Lema (1950—1952 r.), S. Wojciechowski (1953 r.), W. Żyłko (1954—1955 r.), K. Kuźmiński (1956—1957 r.), R. Wilczyński (od 1957 r.).

ODDZIAŁ ZIELONOGÓRSKI PZITS LATA 1957—1968

Do 1957 r. inżynierowie i technicy sanitarni mieszkający na terenie woj. zielonogórskiego należeli do Oddziału Poznańskiego PZITS w Poznaniu.

Kol. kol. Roman Fijałkowski, Florian Klimczak oraz kol. Czesław Nadolski — podjęli starania zorganizowania miejscowego Koła w Zielonej Górze dla zgrupowania członków Zrzeszenia pracujących na terenie Ziemi Lubuskiej.

Zarząd Oddziału PZITS w Poznaniu przekazał kol. R. Fijałkowskiemu listę członków, którzy zamieszkiwali na terenie woj. zielonogórskiego i byli członkami Oddziału Poznańskiego. Bliższa analiza pozwoliła ustalić, że aktualnie na Ziemi Lubuskiej było zrzeszonych 39 członków. Podjęte starania zorganizowania Oddziału Zielonogórskiego nie dały rezultatu, gdyż nie pozwoliła na to liczba rzeczywista członków.

Starano się zgrupować członków czynnych przy grupie kolegów pracujących w Wojewódzkim Zrzeszeniu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Zielonej Górze.

Staraniem aktywnych członków województwa zielonogórskiego i przy współudziale Zarządu Oddziału Poznańskiego, na zorganizowanym ogólnym zebraniu członków województwa zielonogórskiego w dn. 17 lutego 1959 r. zostały powołane dwa koła zakładowe: w Zielonej Górze przy WZGKiM, w Gorzowie oraz przy Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji.

Przewodniczącymi tych kół zostali: w Zielonej Górze — kol. R. Fijałkowski, w Gorzowie — kol. Z. Hawełko.

Koło Zakładowe przy WZGKiM swoją działalność organizacyjną prowadziło w szerszym zakresie, gdyż zasadniczo czy-

niło starania skupienia i współdziałania z kolegami zamieszkałymi w Zielonej Górze i w województwie, z wyłączeniem m. Gorzowa.

Uchwałą Zarządu Oddziału Poznańskiego PZITS z dn. 20 kwietnia 1960 r. zostały przemianowane Koła Zakładowe w Zielonej Górze i w Gorzowie na Koła Terenowe.

Koła Terenowe przy WZGKiM, a następnie przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydziale Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej skupiło członków PZITS zamieszkałych w Zielonej Górze, tzn. zorganizowanych oraz członków indywidualnych, zamieszkałych na terenie województwa.

Koło Terenowe przy MPWiK w Gorzowie skupiło członków zamieszkałych w Gorzowie.

Na walnym Zgromadzeniu Członków Oddziału Poznańskiego w dn. 8 marca 1960 r. w Poznaniu kol. R. Fijałkowski został wybrany członkiem Zarządu Oddziału Poznańskiego.

Koledzy skupieni w Kołach PZITS woj. zielonogórskiego brali czynny udział w działalności stowarzyszeniowej i w organizacji imprez.

Sprawdzianem samodzielnej działalności organizacyjnej Koła Terenowego w Zielonej Górze było zorganizowanie XII Zjazdu Delegatów PZITS.

Zjazd odbył się w Zielonej Górze w dniach 21 i 22 października 1960 r. W drugim dniu Zjazdu odbyły się dwie wycieczki na terenie województwa.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był kol. R. Fijałkowski, sekretarzem kol. W. Matylla.

Na zorganizowanym przez Koło Terenowe PZITS przy Prezydium WRN w Zielonej Górze Walnym Zgromadzeniu Członków PZITS w dn. 20 lutego 1962 r., zgodnie z wytycznymi Zarządu Głównego, został powołany Oddział Zielonogórski, na któ-

rym wybrano Zarząd Oddziału w składzie: przewodniczący — kol. R. Fijałkowski, sekretarz — kol. T. Stanek, skarbnik — kol. J. Lipecki.

Zarząd Oddziału w podanym wyżej składzie pracował do drugiego Walnego Zgromadzenia Członków, które odbyło się w dn. 20 lutego 1963 r.

Nowy Zarząd Oddziału, drugiej kadencji, został wybrany w składzie: przewodniczący — kol. M. Lenartowski, sekretarz — kol. D. Wojciechowski, skarbnik — kol. J. Lipecki.

Na Walnym Zgromadzeniu Członków PZITS Oddziału Zielonogórskiego w dniu 5 maja 1966 r. powołano nowy Zarząd Oddziału w składzie: przewodniczący — kol. R. Fijałkowski, sekretarz — kol. R. Zbróg, skarbnik — kol. J. Sęk-Sergiej.

W 1966 r. na terenie woj. zielonogórskiego w Gorzowie Wielkopolskim został zorganizowany w dniach 27 i 29 czerwca XV Zjazd Delegatów PZITS. Zjazd obradował na temat: „Rozwój techniki sanitarnej i gazownictwa w planie 1966—1970 r. oraz dalsze podnoszenie zdrowotności i kultury życia mieszkańców Polski”.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był kol. inż. A. Figiel.

Pierwszy Zarząd Oddziału powołał dwie sekcje: Sekcję Gazownictwa, Sekcję Wodociągów i Kanalizacji, Ogrzewnictwa i Wentylacji.

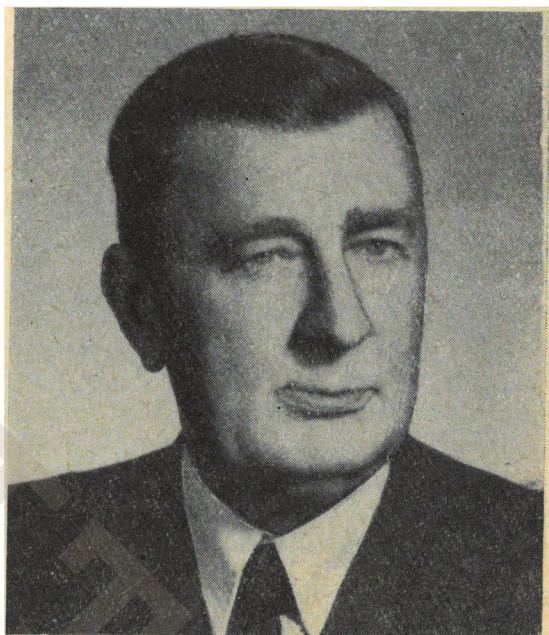
W drugiej kadencji Zarządu również pracowały dwie sekcje, natomiast w trzeciej kadencji powołana została trzecia — Sekcja Gospodarki Wodnej i Ściekowej przy równoczesnym podziale dwóch poprzednich na Sekcję Wodociągów i Kanalizacji oraz Sekcję Ogrzewnictwa, Wentylacji i Gazownictwa.

Na Walnym Zgromadzeniu Członków Oddziału w dniu 16 maja 1968 r. został wybrany nowy Zarząd Oddziału w składzie: przewodniczący — kol. R. Zbróg, sekretarz — kol. R. Miszkieło, skarbnik — kol. J. Mazurkiewicz.

W obecnej kadencji rozszerzona została Sekcja Gospodarki Wodnej i Ściekowej o ochronę powietrza atmosferycznego.

Oddział Zielonogórski zreszta 140 członków oraz 9 członków zbiorowych. Skład członków przedstawia się następująco: 36 inżynierów, 86 techników i 18 innych.

VII. CZŁONKOWIE HONOROWI POLSKIEGO ZRZESZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW SANITARNYCH

Inż. Bohdan Chybowski

BOHDAN CHYBOWSKI, inżynier, ur. 18 października 1893 r. w 1912 r. ukończył gimnazjum M. Rychłowskiego w Warszawie. W latach 1912—1927 specjalista w zakresie instalacji sanitarnych w Towarzystwie Akcyjnym „Drzewiecki i Jeziorański”. Od 1927 do 1936 r. główny technolog Zakładów Instalacyjnych „Józef Kamler i S-ka”. W latach 1949—1969 główny specjalista instalacji sanitarnych w Centralnym Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Przemysłowego, a obecnie w Biurze Projektów Budownictwa Przemysłu Chemicznego „Prochem”. W roku 1952 uzyskuje tytuł inżyniera na

Politechnice Warszawskiej. Wieloletni przewodniczący Sekcji Głównej Ogrzewnictwa i Wentylacji przy Zarządzie Głównym PZITS. Wiceprezes Zarządu Głównego PZITS w latach 1957—1966. Za zasługi w pracy zawodowej i społecznej w Zrzeszeniu XV Zjazd Delegatów w 1966 r. w Gorzowie Wielkopolskim przyznał mu godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Złota Odznaka Honorowa NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS, Złota Odznaka Odbudowy Warszawy.

Prof. dr inż. Jarosław Doliński

JAROSŁAW DOLIŃSKI, prof. nadzw., doktor nauk technicznych, ur. 16 grudnia 1881 r. Po złożeniu egzaminu dojrzałości w 1900 r. studiuje nauki przyrodnicze we Fryburgu. W 1906 r. uzyskuje na Politechnice Lwowskiej dyplom inżyniera chemika-technologa. Na podstawie pracy „O acipolimeryzacji acenaftyłenu” uzyskuje w 1915 r. na Politechnice Lwowskiej stopień doktora nauk technicznych. Od 1922 r. wykłada na Uniwersytecie Jagiellońskim technologię chemiczną. Autor ok. 60 prac naukowych. W dniu 1 marca 1957 r. Rada Państwa nadała mu tytuł profesora nadzwyczajnego. Od 1916 r. pracuje w Krakowskiej Gazowni na stanowisku

kierownika laboratorium, a od 1935 r. na stanowisku wicedyrektora. Od 1950 r. kierownik oddziału Centralnego Laboratorium Gazowniczego w Krakowie. W 1935 r. wiceprezes Zarządu Głównego PZGWTS. W latach 1923—1939 redaktor naczelny czasopisma „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”. W roku 1958 na Zjeździe Delegatów w Warszawie za wybitne zasługi dla Zrzeszenia otrzymuje godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie), Medal X-lecia Polski Ludowej, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

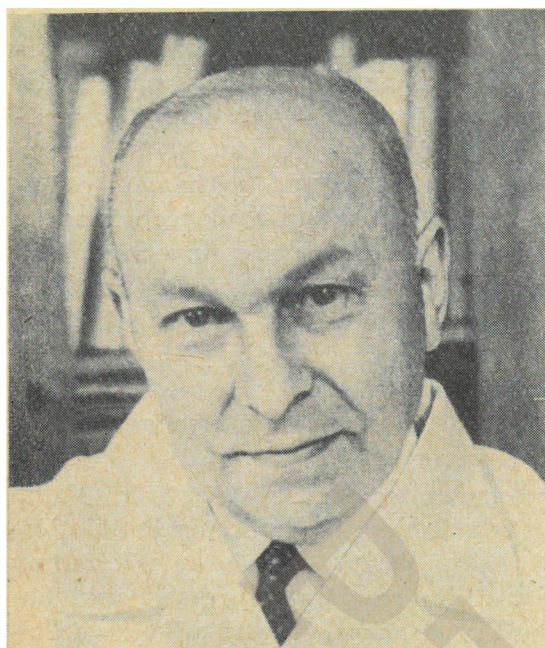
HENRYK JANCZEWSKI, doktor nauk technicznych, ur. 4 maja 1905 r. w Warszawie. Po złożeniu egzaminu dojrzałości w 1924 r. studiuje na Politechnice Warszawskiej, którą kończy w 1932 r. ze stopniem inżyniera dróg i mostów. W latach 1935—1947 kierownik robót, naczelnik Stacji Filtrów, naczelnik Wydz. Budowy Dyr. Wod. i Kan. m. st. Warszawy. Od 1948 r. do 1949 r. kierownik budowy Trasy W—Z Zachód w Warszawie. 1950 dyrektor techniczny PPS „Beton-Stal”. 1951—1952 dyrektor techniczny Centr. Zarządu Bud. Przem. „Północ”. 1953—1955 dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu d/s budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. 1956—1964 główny inżynier miejski m. st. Warszawy. 1965 pełnomocnik Prez. Rady Narodowej d/s zaopatrzenia m.st. Warszawy w wodę. Od 1966 r. sekretarz naukowy Techniczno-Ekonomicznej Rady Naukowej przy PRN m.st. Warszawy. Wykładowca przedmiotów: in-

żynieria miejska i urbanistyka podziemna na Politechnice Warszawskiej i Poznańskiej. Autor ok. 70 prac naukowych z zakresu inżynierii miejskiej i urbanistyki podziemnej. W roku 1965 za pracę z zakresu urbanistyki podziemnej otrzymuje stopień doktora nauk technicznych. Od 1950 r. redaktor naczelny czasopisma „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”. Od 1956 r. prezes Zarządu Głównego PZITS. Za wybitne zasługi dla PZITS — XV Zjazd Delegatów w Gorzowie Wielkopolskim w 1966 r. nadaje mu godność członka honorowego PZITS.

Odznaczenia: Sztandar Pracy II kl., Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie), Srebrny Krzyż Zasługi, Medal X-lecia Polski Ludowej, Odznaka Tysiąclecia Państwa Polskiego, Złoty Medal za Walkę z Powodzią, Złota Honorowa Odznaka Warszawy, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

Dr inż. Henryk Janczewski

Prof. dr inż. Jan Just

JAN JUST, prof. zwyczaj., ur. 15 czerwca 1901 r. w m. Majków, woj. łódzkie. W 1923 r. otrzymuje świadectwo dojrzałości w gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie. W 1923 r. rozpoczyna studia na Politechnice Warszawskiej, które kończy w 1930 r. ze stopniem inżyniera chemika. W latach 1927—1937 pracuje w Państwowym Zakładzie Higieny, wykonując szereg prac naukowych w zakresie uzdatniania i dezynfekcji wody. W latach 1937—1938 uzyskuje na Uniwersytecie Harvarda w Cambridge w St. Zj. AP stopień magistra nauk. Od 1937 do 1944 — kierownik Oddziału Chemiczno-Bakteriologicznego w PZH. W latach 1945, 1947 prowadzi wykłady z chemii nieorganicznej na Uniwersytecie Łódzkim. W roku 1948 otrzymuje stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Warszawskiej. W latach 1945—1969 kierownik Zakładu Higieny Komunalnej PZH. W 1950 r. otrzymuje tytuł profesora nadzw. Aka-

demii Med. w Warszawie. W latach 1953—1954 prof. Politechniki Warszawskiej. Od 1964 zastępca dyrektora PZH. Autor kilkudziesięciu prac naukowych z dziedziny higieny komunalnej. Redaktor działu Techniki Sanitarnej w czasopiśmie „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”. Od 1950 r. przewodniczący wielu komisji naukowych PZITS. W uznaniu zasług rozwoju prac naukowych w Zrzeszeniu — XV Zjazd Delegatów w 1966 r. w Gorzowie Wielkopolskim nadaje mu godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal X-lecia Polski Ludowej, Odznaka Ministra Zdrowia za wzorową pracę w służbie zdrowia, Złota Honorowa Odznaka Warszawy, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

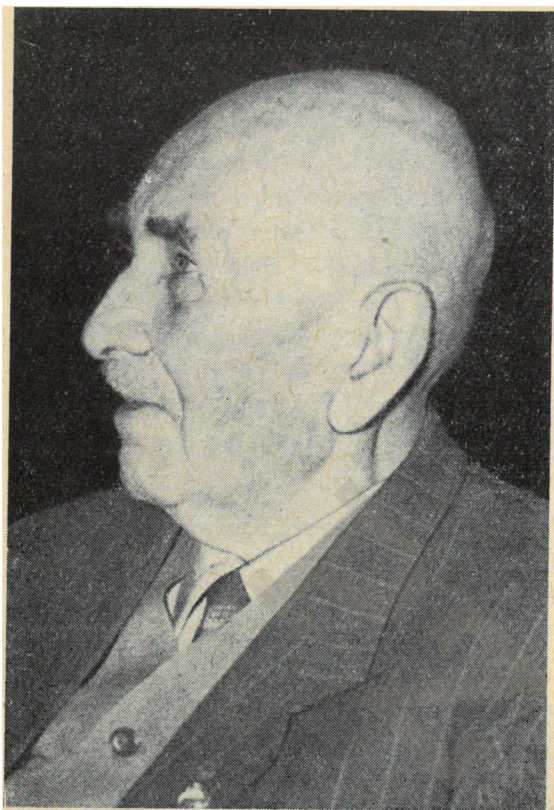
JAN KŁOSIŃSKI, mgr inż., ur. 1 listopada 1898 r. w Kętach pow. Biała, woj. krakowskie. Otrzymuje świadectwo dojrzałości po ukończeniu w 1917 r. gimnazjum realnego w Krakowie. W 1923 r. otrzymuje dyplom inżyniera mechanika na Politechnice Lwowskiej. 1923—1925 adiunkt Politechniki Lwowskiej, 1925—1927 wykładowca w Państw. Szkole Przemysł. w Bielsku, 1927—1934 kierownik Biura Konstrukcyjnego w Chemicznym Instytucie Badawczym w Warszawie. 1934—1939 kierownik działu Instalacji i Sieci w Gazowni Warszawskiej. W latach 1945—1949 dyrektor techniczny Zjednoczenia Przemysłu Koksochemicznego. Od 1950 do 1966 r. dyrektor techniczny Centralnego Zarządu Gazownictwa, a następnie Zjednoczenia Przemysłu

Gazowniczego. Od 1966 — główny specjalista w Centralnym Laboratorium Gazowniczym. Autor wielu prac i publikacji w prasie technicznej z zakresu gazownictwa. Od 1963 r. wykładowca budowy i eksploatacji gazociągów na Politechnice Warszawskiej. W latach 1958—1966 przewodniczący Głównej Sekcji Gazownictwa przy Zarządzie Głównym PZITS. W latach 1958—1966 wiceprezes Zarządu Głównego PZITS. Za wybitne zasługi XV Zjazd Delegatów w 1966 r. w Gorzowie Wielkopolskim nadał mu godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

Mgr inż. Jan Kłosiński

Prof. Ignacy Piotrowski

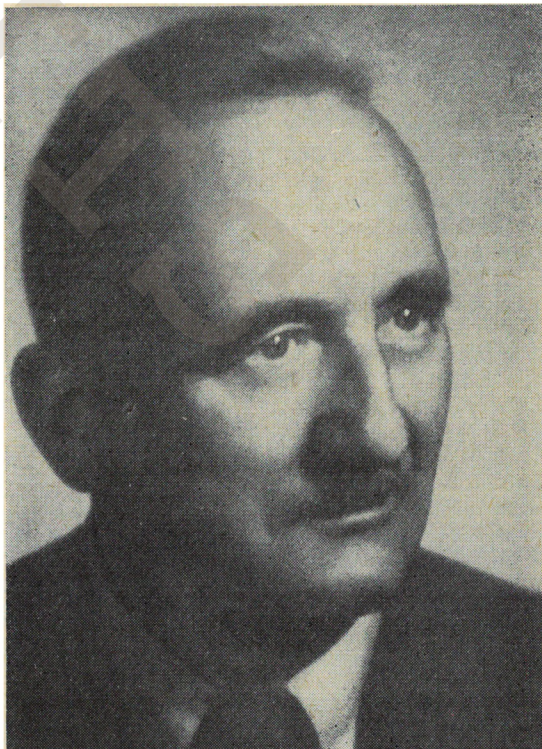
IGNACY PIOTROWSKI, prof. zwyczaj., ur. 20 kwietnia 1879 r. w m. Połod, woj. lubelskie. Po ukończeniu gimnazjum filologicznego w Białej Podlaskiej w 1898 r. odbywa studia na Politechnice Warszawskiej (1898—1905). W 1901 r. rozpoczyna prace w Wodociągach i Kanalizacji m. st. Warszawy, gdzie pełni szereg funkcji: kierownik budowy kanałów i specjalnych budowli wodociągowo-kanalizacyjnych. Rzecznawca Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorialnego. Członek Honorowy Polskiego Towarzystwa Higienicznego. 1940—1946 doradca techniczny Dyrekcji Wodociągów i Kanalizacji m. st. Warszawy. W marcu 1947 roku obejmuje Katedrę Wodociągów i Kanalizacji na Politechnice Warszawskiej. 14 stycznia 1949 r. mianowany przez Prezydenta PRL profesorem nadzwyczajnym Politechniki

Warszawskiej. Autor ok. 30 prac naukowych (w tym kilka książkowych) zamieszczanych w prasie krajowej i zagranicznej. Konsultant i rzeczoznawca wielu instytutów naukowych i instytucji. Wybitny aktywista PZITS. Dyrektor Zrzeszenia od 1945 do 1947 r. W latach 1946—1949 redaktor naczelny czasopisma „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”. W dowód uznania wielkich zasług dla Zrzeszenia — XX Zjazd w 1938 r. w Katowicach nadaje mu godność członka honorowego PZITS. Odznaczenia: Sztandar II Klasy, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie), Medal X-lecia Polski Ludowej, Złota Honorowa Odznaka Warszawy, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

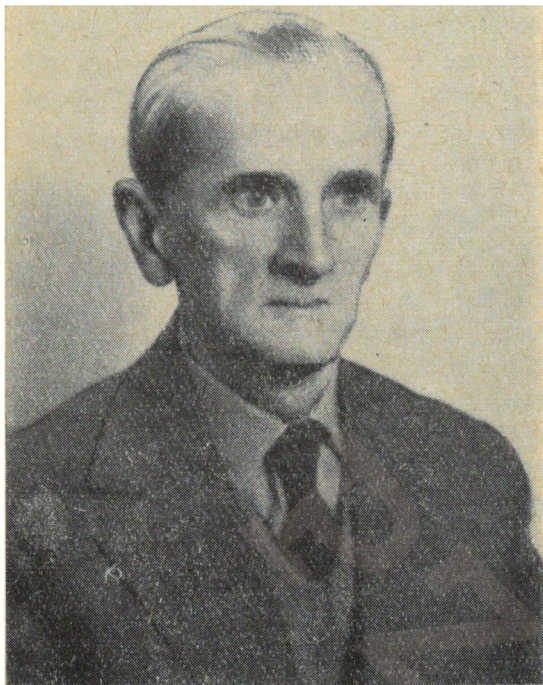
ZYGMUNT RUDOLF, prof. zwyczaj., ur. 16 lipca 1897 r. w Tomaszowie Maz. Po ukończeniu w 1915 r. gimnazjum w Sosnowcu wstępuje na Politechnikę Warszawską, którą kończy w 1922 r. z tytułem inżyniera budownictwa lądowego. W latach 1922—1925 uzyskuje na Uniwersytecie Harvarda w Cambridge w St. Zj. AP tytuł magistra nauk inżynierii sanitarnej. W okresie międzywojennym prowadzi dział techniki sanitarnej w Departamencie Zdrowia, a następnie w Departamencie Techniki Budowl. MSW. Od 1945 r. dyrektor Biura Zakładów i Urzędzeń Użyteczności Publicznej w Ministerstwie Odbudowy, dyr. departamentu Techniki w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej. Od 1945 r. prowadzi wykłady z techniki sanitarnej na Politechnice Warszawskiej. W latach 1950—1967 kierownik Katedry

Techniki Sanitarnej na Politechnice Warszawskiej. Autor wielu prac naukowych opublikowanych w prasie krajowej i zagranicznej. W 1947 r. prezes Zarządu Głównego PZITS. Za pełną inicjatywę działalność w podnoszeniu roli techniki sanitarnej w Polsce oraz ofiarną działalność w Zrzeszeniu — XXII Zjazd w 1945 r. w Katowicach—Gliwicach nadaje prof. Rudolfowi godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Sztandar Pracy II Kl., Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie), Medal X-lecia Polski Ludowej, Złota Honorowa Odznaka Województwa Warszawskiego, Złota Honorowa Odznaka m. Warszawy, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

Prof. inż. Zygmunt Rudolf

Mgr inż. Jerzy Tokarski

JERZY TOKARSKI, mgr inż., ur. 27 stycznia 1890 r. w Krakowie. Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił na Politechnikę Lwowską, którą ukończył w 1911 r. ze stopniem inżyniera mechanika. Od 1912 do 1963 r. pracuje nieprzerwanie w wodociągu miejskim w Krakowie, pełniąc różne funkcje, aż do zastępcy dyrektora włącznie. W latach 1918—1951 adiunkt i wykładowca Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Wykładowca instalacji sanitarnych na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej. Autor szeregu prac naukowych z dziedziny budowy i eksploatacji wodociągów za-

mieszczanych w „Przeglądzie Gazowniczym i Wodociągowym oraz czasopiśmie „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”. Wybitny aktywista Zrzeszenia. W latach 1949—1965 przewodniczący Oddziału Krakowskiego PZITS. Za długoletnią, aktywną pracę XI Zjazd Delegatów w 1958 r. w Warszawie nadaje mu godność członka honorowego PZITS.

Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Złota Honorowa Odznaka m. Krakowa, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota Honorowa Odznaka PZITS.

JAN WYŻNIKIEWICZ, mgr inż., ur. 18 stycznia 1904 r. w Łodzi. Świadectwo dojrzałości otrzymuje w 1921 r. po ukończeniu gimnazjum miejskiego w Łodzi. W 1928 r. uzyskuje dyplom inżyniera chemika na Uniwersytecie Bordeaux (Francja). W latach 1930—1937 kierownik ruchu Gazowni Miejskiej w Bydgoszczy. Od 1945 do 1948 r. dyrektor techniczny dla spraw gazowni w Zjednoczeniu Energetycznym Pomorskim. W latach 1945—1950 dyrektor Gazowni w Bydgoszczy. Od 1950 r. dyrektor Zakładów Gazownictwa Okręgu Bydgoskiego. Rzecznik sądowy dla spraw materiałów opałowych i gazownictwa. Wykładowca

technologii gazownictwa w liceach. Autor wydawnictw z zakresu gazownictwa i materiałów opałowych. Wybitny aktywista Zrzeszenia. Od 1945 r. członek Zarządu Głównego PZITS. Wieloletni przewodniczący Oddziału Pomorskiego (Bydgoskiego) PZGWTS. Za wybitne zasługi dla Zrzeszenia — XV Zjazd Delegatów w Gorzowie Wielkopolskim w 1966 r. nadał mu godność członka honorowego PZITS.

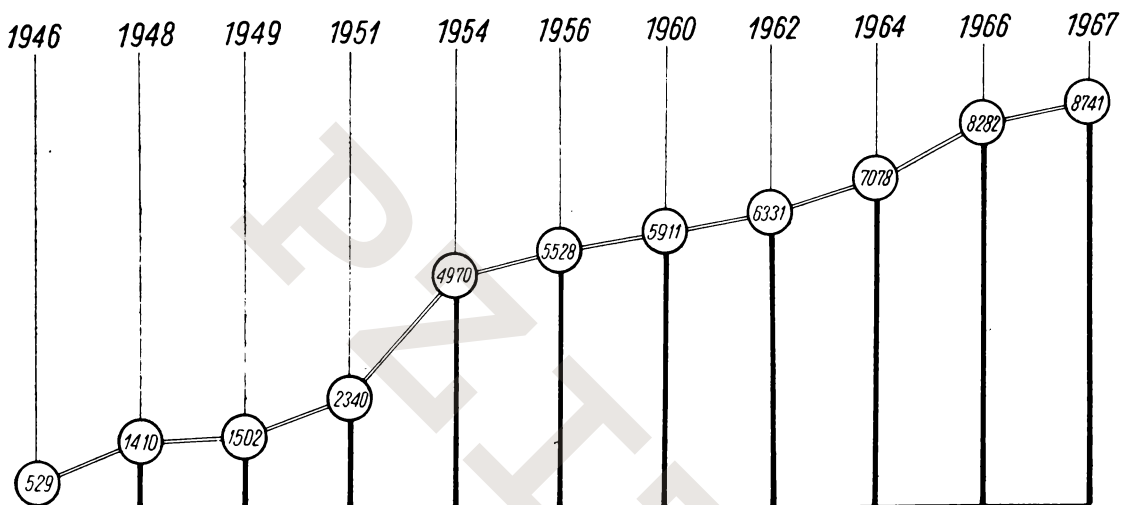
Odnaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Brązowy Krzyż Zasługi, Złota Honorowa Odznaka NOT, Złota i Srebrna Honorowa Odznaka PZITS.

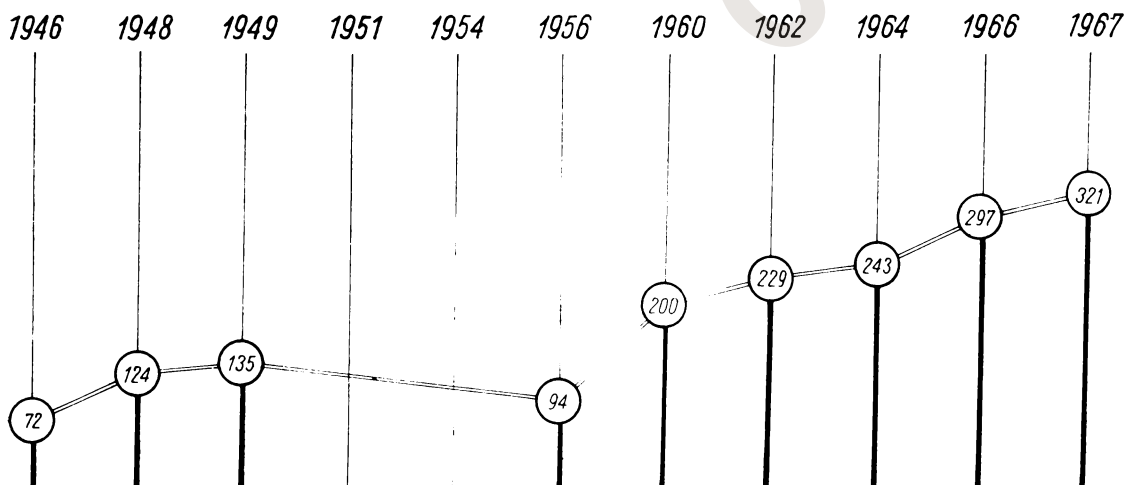
Mgr inż. Jan Wyżnikiewicz

VIII. DZIAŁALNOŚĆ PZITS W LICZBACH W LATACH 1922—1968

LICZBA CZŁONKÓW INDYWIDUALNYCH PZITS

LICZBA CZŁONKÓW ZBIOROWYCH PZITS

ZJAZDY I KONFERENCJE NAUKOWO-TECHNICZNE

Lata	1948	1949	1951	1954	1956	1960	1962	1964	1966	1967	Ogółem 1945—1967
Liczba zjazdów i konferencji	2	2	3	5	4	9	8	7	7	10	57
Liczba uczestników	500	206	430	552	1 392	2 455	2 237	1 071	1 429	3 023	13 295

NARADY TECHNICZNE

Lata	1951	1954	1956	1957	1961	1964	1966	1967	Ogółem 1945—1967
Liczba narad	68	157	97	109	194	107	116	196	944
Liczba uczestników	170	1 314	2 460	3 534	1 865	1 368	2 853	4 497	18 061

KURSY SZKOLENIOWE PZITS

Lata	1948	1950	1953	1955	1956	1960	1962	1963	1965	1967	Ogółem 1945—1967
Liczba kursów	1	20	38	45	10	19	34	47	34	44	292
Liczba godzin programowych	—	5 020	976	1 445	624	1 817	4 592	5 168	2 061	3 661	25 904
Liczba słuchaczy	50	762	906	1 760	318	620	1 650	2 526	1 098	1 692	11 382

WYSTAWY I KONKURSY PZITS

1948	1951	1953	1955	1957	1960	1962	1964	1965	1966	1967	Ogółem 1945—1967
2	1	3	4	1	9	25	61	28	51	71	256

WYDAWNICTWA NAUKOWO-TECHNICZNE PZITS

1919	1927	1929	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1939	1950	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
1	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	1	1	2	4	3	3	4	5

1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	Ogółem 1945—1967
4	5	3	7	11	15	11	99

ODCZYTY, FILMY, WYCIEZKI PZITS

Lata	1948	1950	1952	1954	1956	1960	1962	1964	1967	Ogółem 1945—1967
Liczba odczytów, filmów i wycieczek	11	317	871	1 079	680	378	498	623	828	5 285
Liczba uczestników	100	16 166	35 666	32 800	20 529	10 037	15 146	12 410	16 490	159 344

IX. WŁADZE ZRZESZENIA 1966—1968

Prezes	— dr inż. Henryk Janczewski
Wiceprezes d/s gazownictwa	— mgr inż. Jan Wyżnikiewicz
Wiceprezes d/s wodociągów i kanalizacji	— mgr inż. Stanisław Nawara
Wiceprezes d/s ogrzewnictwa i wentylacji	— mgr inż. Janusz Rosada
Sekretarz generalny	— mgr inż. Waclaw Nowicki
Skarbnik	— mgr inż. Zbigniew Piechucki
Zastępca skarbnika	— mgr inż. Jadwiga Szpakowska
Członkowie prezydium	— inż. Jerzy Dylewski
	— dr inż. Marek Roman
Członkowie ZG	— doc. mgr inż. Zbigniew Bruliński
	— mgr inż. Jarosław Rutkiewicz
	— Marian Stopa
Zastępcy	— doc. dr inż. Jerzy Gańczarczyk
	— dr inż. Andrzej Madeyski
	— mgr inż. Ludwik Masłowski

Skład Głównej Komisji Rewizyjnej

Przewodniczący	— mgr inż. Bolesław Pawłowski
Sekretarz	— mgr inż. Jerzy Kłossowski
Członkowie	— Florian Głogowiec
	— mgr inż. Kazimierz Dohnalik

Skład Głównego Sądu Koleżeńskiego

Mgr inż. Mieczysław Badziak, inż. Bohdan Chybowski, prof. dr Jan Just, mgr inż. Jan Kłosiński, prof. Zygmunt Rudolf, mgr inż. Jerzy Tokarski, mgr inż. Grzegorz Wasyły-szyn.

Zastępcy: inż. Karol Fuchs, inż. Mieczysław Kaczanowski.

Delegaci do Rady Głównej NOT

Prof. Zygmunt Rudolf, inż. Adolf Biernacki, mgr inż. Jan Wyżnikiewicz

X. ODDZIAŁY PZITS

1. Oddział PZITS w Białymstoku — Białystok, ul. Marii Curie-Skłodowskiej 2
2. Oddział PZITS w Bydgoszczy — Bydgoszcz, ul. Marchlewskiego 5
3. Oddział PZITS w Częstochowie — Częstochowa, ul. Braci Domagalskich 2B
4. Oddział PZITS w Gdańsku — Gdańsk, ul. Wały Jagiellońskie 38
5. Oddział PZITS w Katowicach — Katowice, ul. Podgórna 4
6. Oddział PZITS w Kielcach — Kielce, ul. Sienkiewicza 48/50
7. Oddział PZITS w Koszalinie — Koszalin, ul. Jana z Kolna 38/40
8. Oddział PZITS w Krakowie — Kraków, ul. Straszewskiego 28
9. Oddział PZITS w Lublinie — Lublin, ul. Grottgera 6
10. Oddział PZITS w Łodzi — Łódź, Plac Komuny Paryskiej 5
11. Oddział PZITS w Olsztynie — Olsztyn, Plac Nowotki 1
12. Oddział PZITS w Opolu — Opole, ul. Odrowążów 1
13. Oddział PZITS w Poznaniu — Poznań, ul. Stalingradzka 5/9
14. Oddział PZITS w Radomiu — Radom, ul. Żeromskiego 77
15. Oddział PZITS w Rzeszowie — Rzeszów, ul. Kopernika 1
16. Oddział PZITS w Szczecinie — Szczecin, Al. Wojska Polskiego 67
17. Oddział PZITS w Warszawie — Warszawa, ul. Czackiego 3/5
18. Oddział PZITS we Wrocławiu — Wrocław, ul. Świerczewskiego 74
19. Oddział PZITS w Zielonej Górze — Zielona Góra, Al. Niepodległości 22

XI. GŁÓWNE SEKCJE I KOMISJE ZG PZITS

1. Główna Sekcja Gazownictwa
przewodniczący — mgr inż. Waclaw Kijewski
2. Główna Sekcja Zaopatrzenia w Wodę
przewodniczący — mgr inż. Stanisław Nawara
3. Główna Sekcja Odprowadzania i Unieszkodliwiania Wód Zużytych
przewodniczący — mgr inż. Jarosław Rutkiewicz
4. Główna Sekcja Ogrzewnictwa i Wentylacji
przewodniczący — mgr inż. Janusz Rosada
5. Główna Sekcja Techniki Sanitarnej
przewodniczący — mgr inż. Jerzy Zwoliński
6. Główna Sekcja Balneotechniki
przewodniczący — dr inż. Andrzej Madeyski
7. Główna Sekcja Techniki Sanitarnej Wsi
przewodniczący — dr inż. Franciszek Zygmantowski
8. Centralna Komisja Doskonalenia Kadr Technicznych
przewodniczący — dr inż. Marek Roman
9. Centralna Komisja Statutowo-Regulaminowa
przewodniczący — mgr inż. Jadwiga Szpakowska
10. Centralna Komisja Problemowo-Organizacyjna
przewodniczący — vacat
11. Komisja Zagraniczna
przewodniczący — mgr inż. Zbigniew Piechucki
12. Komisja d/s Odznaczeń
przewodniczący — prof. dr inż. Jan Just
13. Komisja Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej
przewodniczący — mgr inż. Jerzy Żołędziowski
14. Komisja d/s realizacji wniosków kongresów i zjazdów
przewodniczący — dr inż. Henryk Janczewski
15. Komisja Kwalifikacyjna na Rzecznawców
przewodniczący — inż. Jerzy Dylewski

**XII. LISTA CZŁONKÓW ZBIOROWYCH PZITS
STAN W DNIU 31.XII.1968**

Lp.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
1.	Andrychów	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej
2.	Barlinek	MPGK
3.	Bartoszyce	MPGK
4.	Będzin	MPGK
5.	Białystok	Warszawskie Okręgowe Zakłady Gazownictwa
6.	Białystok	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych
7.	Białystok	Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
8.	Będzin	MPWK
9.	Bielawa	MPGK
10.	Bielsko-Biała	Górnośląskie OZG
11.	Bielsko-Biała	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych Budownictwa Miejskiego
12.	Bielsko Biała	MPWK
13.	Bochnia	MPGK
14.	Bolesławiec	MPGK
15.	Bolków	MPGK
16.	Brodnica	MPGK
17.	Brzeg Opolski	MPWK
18.	Brzeg Opolski	Górnośląskie OZG
19.	Brzeg Opolski	MPGK
20.	Bydgoszcz	Zakłady chemiczne
21.	Bydgoszcz	Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego
22.	Bydgoszcz	MPWK
23.	Bydgoszcz	Bydgoskie OZG
24.	Bydgoszcz	Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
25.	Bydgoszcz	Bydgoskie Przedsiębiorstwo Instalacyjne
26.	Bydgoszcz	Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego
27.	Bytom	MPWK
28.	Chełmża	MPGK
29.	Chodzież	MPGK
30.	Chojnów	MPGK
31.	Chorzów	MPWK
32.	Ciechanów	MPWK
33.	Ciechocinek	Uzdrowisko PP
34.	Ciechocinek	MPGK

Lp.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
35.	Cieplice	Państwowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
36.	Chrzanów (siedziba w Trzebini)	PPWK
37.	Czaplinek	MPGK
38.	Częstochowa	MPWK
39.	Częstochowa	Górnośląskie OZG
40.	Częstochowa	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Wodociągowych i Kanalizacyjnych
41.	Częstochowa	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania
42.	Częstochowa	Miejskie Przedsiębiorstwo Ciepłownicze
43.	Człuchów	MPGK
44.	Darłowo	MPGK
45.	Dąbrowa Górnicza	MPGK
46.	Dzierżoniów	Dolnośląskie OZG
47.	Elbląg	Gdańskie OZG
48.	Elbląg	MPWK
49.	Ełk	MPGK
50.	Gdańsk	Biuro Projektów Budownictwa Morskiego
51.	Gdańsk-Wrzeszcz	Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego
52.	Gdańsk	Wojewódzkie PRWK
53.	Gdańsk	Gdańskie OZG
54.	Gdańsk	MPWK
55.	Gdańsk	Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych
56.	Gdańsk	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych
57.	Gdańsk-Wrzeszcz	Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjno-Montażowych Budownictwa Rolniczego
58.	Gdańsk-Orunia	MPO
59.	Gdańsk	Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego
60.	Gdynia	MPWK
61.	Gliwice	Zjednoczone Przedsiębiorstwo Projektowania i Wypożyczenia Zakładów Przemysłu Elektro-Maszynowego
62.	Gliwice	MPWK
63.	Giżycko	MPGK
64.	Głogów	MPGK
65.	Głubczyce	MPGK
66.	Głuchołazy	MPGK
67.	Goleniów	MPGK
68.	Gorzów Wielkopolski	Wielkopolskie OZG
69.	Gostyń	MPGK
70.	Góra Śląska	MPGK
71.	Grodków	MPGK
72.	Grudziądz	Bydgoskie OZG
73.	Grudziądz	MPWK

L.p.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
74.	Gubin	MPGK
75.	Gliwice	Gliwickie BPBP
76.	Inowrocław	Bydgoskie OZG
77.	Inowrocław	MPWK
78.	Iwonicz-Zdrój	Uzdrowisko PP
79.	Jarocin	MPGK
80.	Jawor	MPGK
81.	Kalisz	Wielkopolskie OZG
82.	Kamień Pomorski	Uzdrowisko PP
83.	Kamień Pomorski	MPGK
84.	Kamienna Góra	MPGK
85.	Katowice	MPWK
86.	Katowice	BPBK
87.	Katowice	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych Budownictwa Miejskiego
88.	Katowice	Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt”
89.	Katowice	„Miastoprojekt”
90.	Katowice	PIP
91.	Katowice	Wojewódzkie Biuro Projektów
92.	Katowice	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
93.	Katowice	MPC
94.	Kętrzyn	MPGK
95.	Kielce	Tarnowskie OZG
96.	Kielce	MPWK
97.	Kielce	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Komunalnych
98.	Kielce	Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal”
99.	Kępno Wielkopolskie	MPGK
100.	Kietrz	MPGK
101.	Kluczbork	MPGK
102.	Kłodzko	Dolnośląskie OZG
103.	Kłodzko	MPGK
104.	Kołobrzeg	MPWK
105.	Kostrzyń n. Odrą	MPGK
106.	Kórnik	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
107.	Koszalin	WZGKM
108.	Koszalin	Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego
109.	Koszalin	Zakład Gospodarki Ciepłej MZBM
110.	Koszalin	MPWK
111.	Koszalin	Przedsiębiorstwo Instalacji Budownictwa
112.	Koźle	MPGK

L.p.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
113.	Koźmin Wielkopolski	MPGK
114.	Kraków	BPBK
115.	Kraków	PIP
116.	Kraków	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej
117.	Kraków	MPWK
118.	Kraków	PIB
119.	Kraków	Krakowskie OZG
120.	Kraków-Nowa Huta	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych
121.	Kraków-Nowa Huta	PIP
122.	Kraków	Miejskie Biuro Projektów
123.	Kraków	Biuro Projektów Przemysłu Węglowego
124.	Kraków	Centralne Laboratorium Gazownictwa
125.	Krapkowice	MPGK
126.	Krosno	MPGK
127.	Krosno Odrzańskie	MPGK
128.	Kruszwica	MPGK
129.	Krynica	Uzdrowisko PP
130.	Krotoszyn	MPGK
131.	Kudowa Zdrój	MPGK
132.	Kwidzyna	MPGK
133.	Lewin Brzeski	MPGK
134.	Lublin	Lubelskie PIS
135.	Lublin	Tarnowskie OZG
136.	Lublin	MPWK
137.	Lublin	MPRWK
138.	Lublin	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej
139.	Lublin	PIP
140.	Lubań Śląski	MPGK
141.	Lidzbark Warm.	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Wodociągowo-Kanalizacyjnych i Secjalnych
142.	Leszno Wielkopolskie	MPGK
143.	Leszno Wielkopolskie	Wielkopolskie OZG
144.	Lądek Zdrój	MPGK
145.	Lubsko	MPGK
146.	Lwówek Śląski	MPGK
147.	Legnica	MPWK
148.	Łomża	MPGK
149.	Łódź	Miejskie Przedsiębiorstwo Instalacji nr 1
150.	Łódź	Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego Województwa Łódzkiego
151.	Łódź	Biuro Projektów Zakładów Włókienniczych
152.	Łódź	Łódzkie OZG
153.	Łódź	MPRWK

Lp.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
154.	Łódź	PISE
155.	Łódź	Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Łódzkiego
156.	Łódź	Biuro Projektów Przemysłu Włókien Sztucznych
157.	Łódź	Biuro PBK
158.	Malbork	Malborska Fabryka Wentylatorów
159.	Malbork	MPGK
160.	Miejska Górka	PMRN — MZGKM
161.	Milicz	MPGK
162.	Mława	MPGK
163.	Morań	MPGK
164.	Namysłów	MPGK
165.	Nowa Huta	MPGK
166.	Nowy Staw	MPGK
167.	Nowy Tomysł	MPGK
168.	Nysa	Górnośląskie OZG
169.	Nysa	MPGK
170.	Opole-Wróblin	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego w Opolu z siedzibą we Wróblinie
171.	Opole	Wojewódzkie ZGKM
172.	Opole	MPWK
173.	Opole	BPBK
174.	Opole	Przedsiębiorstwo Instalacyjno-Inżynieryjne
175.	Opole	Górnośląskie OZG
176.	Oborniki Śląskie	MPGK
177.	Olecko	MPGK
178.	Oświęcim	MPGK
179.	Oleśnica	MPGK
180.	Oleśno Śląskie	MPGK
181.	Olkusz	Powiatowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji
182.	Olsztyn	WZGKM
183.	Olsztyn	Warszawskie OZG
184.	Olsztyn	MPWK
185.	Olsztyn	WPRK
186.	Oława	MPGK
187.	Ostrzeszów	MPGK
188.	Otmuchów	MPGK
189.	Ostrów Wielkopolski	MPGK
190.	Pabianice	MPGK
191.	Pisz	MPGK
192.	Pleszew	MPGK
193.	Piotrków Trybunalski	MPGK
194.	Płock	MPWK
195.	Polanica Zdrój	Uzdrowisko PP

Lp.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
196.	Połczyn Zdrój	MPGK
197.	Puławy	Dyrekcja Inwestycji Miejskich
198.	Poznań	PRIMBR
199.	Poznań	ZPPiWZPE „Prozamet”
200.	Poznań	Wielkopolskie OZG
201.	Poznań	„Miastoprojekt”
202.	Poznań	Biuro Projektów Przemysłu Ziemiaczanego
203.	Poznań	BPBP
204.	Poznań	BPBK
205.	Poznań	MPWK
206.	Poznań	Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjnych
207.	Poznań	PIP
208.	Przemysław	MPGK
209.	Puławy	MPGK
210.	Prudnik	MPGK
211.	Pruszcz Gdański	PRIMBR
212.	Racibórz	Górnośląskie OZG
213.	Racibórz	MPWK
214.	Radom	Tarnowskie OZG
215.	Radom	MPWK
216.	Radom	ZPPiWZPE „Prozamet”
217.	Radom	Radomskie PRI
218.	Rawicz	MPGK
219.	Rawicz	Rawickie Zakłady Mechaniczne i Odlewnia Żeliwa
220.	Rzeszów	MPWK
221.	Rzeszów	MPEC
222.	Rzeszów	Tarnowskie OZG
223.	Rzeszów	Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych
224.	Rzeszów	BPBK
225.	Siedlce	MPGK
226.	Sławno	MPGK
227.	Słupsk	Szczecińskie OZG
228.	Słupsk	MPWK
228.	Słupsk	Słupskie PIB
230.	Śmigiel	MPGK
231.	Sopot	MPGK
232.	Środa Pozn.	MPGK
233.	Stalowa Wola	MPGK
234.	Starachowice	MPWK
235.	Starogard Gdański	MPGK
236.	Strzegom	MPGK
237.	Strzelce Opolskie	MPGK
238.	Strzelin	MPGK

L.p.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
239.	Świdnica	MPGK
240.	Świdwin	MPGK
241.	Świeradów Zdrój	Uzdrowisko PP
242.	Świnoujście	MPGK nr 1
243.	Syców	MPGK
244.	Szamotuły	MPGK
245.	Szczawno Zdrój	Uzdrowisko PP
246.	Szczecin	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Ciepłej
247.	Szczecin	MPWK
248.	Szczecin	Szczecińskie OZG
249.	Szczecin	PISE
250.	Szczecin	Biuro Studiów i Projektów Komunikacji i Inżynierii Miejskiej „Trasoprojekt”
251.	Szczytno	MPGK
252.	Szprotawa	MPGK
253.	Sosnowiec	MPWK
254.	Starachowice	MPGK
255.	Świecie n. Wisłą	MPGK
256.	Skierniewice	MPGK
257.	Tarnów	Tarnowskie OZG
258.	Tarnów	MPWK
259.	Toruń	MPWK
260.	Toruń	Bydgoskie OZG
261.	Trzcianka	MPGK
262.	Trzebnica	MPGK
263.	Tychy	Miejskie Przedsiębiorstwo Ciepłownicze
264.	Tarnowskie Góry	PPWK
265.	Ustka	MPGK
266.	Wałbrzych	MPWK
267.	Wałbrzych	Dolnośląskie OZG
268.	Wałcz	Szczecińskie OZG
269.	Wąbrzeźno	MPGK
270.	Warszawa	Centralne Biuro Studiów i Projektów Budownictwa Kolejowego
271.	Warszawa	MPRWK
272.	Warszawa	MPWK
273.	Warszawa	BPBK „Stolica”
274.	Warszawa	BPIP
275.	Warszawa	MPI
276.	Warszawa	PISP
277.	Warszawa	Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budow- nictwa
278.	Warszawa	Przedsiębiorstwo Budowy Urządzeń Wentylacyjnych „Klimat”

L.p.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
279.	Warszawa	Warszawskie OZG
280.	Warszawa	Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej
281.	Warszawa	Zjednoczenie Przemysłu Gazowniczego
282.	Warszawa	Przedsiębiorstwo Budowy Gazowni
283.	Warszawa	PIP
284.	Warszawa	Biuro Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Miejskiego
285.	Warszawa	BPE „Energoprojekt”
286.	Warszawa	Mazowieckie BPBO
287.	Warszawa	Spółdzielnia Pracy Pracowników Dokumentacji Technicznej „Bak”
288.	Warszawa	Biuro Badawczo-Projektowe Gospodarki Wodnej i Ściekowej Przemysłu Chemicznego
289.	Warszawa	Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego „Metroprojekt”
290.	Warszawa	WBP
291.	Warszawa	Centralne Laboratorium Gazownictwa
292.	Wrocław	BPBK
293.	Wrocław	MPWK
294.	Wrocław	MPO
295.	Wrocław	Dolnośląskie OZG
296.	Wrocław	WPRWK
297.	Wrocław	Dolnośląskie Biuro Projektów Górniczych
298.	Wrocław	PIP
299.	Wrocław	MPRI
300.	Wrocław	„Miastoprojekt”
301.	Wrocław	MBP
302.	Wrocław	WBPBW
303.	Wrocław	MPGC
304.	Wrocław	BPBP
305.	Wrocław	PRIMBR
306.	Wolsztyn	MPGK
307.	Wołczyn	MPGK
308.	Wołów Śląski	MPGK
309.	Włocławek	MPWK
310.	Wodzisław Śląski	PPWK
311.	Września	MPGK
312.	Zabrze	Budownictwo Urządzeń Gazowniczych „Gazobudowa”
313.	Ząbkowice Śląskie	MPGK
314.	Zduńska Wola	MPGK
315.	Zgorzelec	Dolnośląskie OZG
316.	Zielona Góra	MPWK
317.	Zielona Góra	Wielkopolskie OZG
318.	Ziębice	MPGK

L.p.	Miejscowość	Nazwa przedsiębiorstwa
319.	Złotoryja	MPGK
320.	Zabrze	Górnośląskie OZG
321.	Zawiercie	MPWK
322.	Złocieniec	MPGK
323.	Żarów	MPGK
324.	Żnin	MPGK
325.	Żary	MPGK
326.	Żywiec	MPWK

PNZTTTS

Komitet Redakcyjny

Dr inż. Henryk Janczewski (przewodniczący), mgr inż. Jan Kłosiński, mgr inż. Stanisław Nawara, mgr inż. Waclaw Nowicki, mgr inż. Janusz Rosada

Wydano na zlecenie

POLSKIEGO ZRZESZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW SANITARNYCH

Redaktor techniczny

Zbigniew Podgórski

Korektor techniczny

Zespół

Arkady. Warszawa 1969. Nakład 1855 egz. Ark. wyd. 22,3. Ark. druk. 16,25 (21,61/A). Format B5. Papier ilustr. V kl. 70 g, 70×100/16 z Fabryki Papieru we Włocławku. Maszynopis oddano do składania w styczniu 1969 r. Podpisano do druku w kwietniu 1969 r. Druk ukończono w maju 1969 r. Symbol 27866/I/Bs.

Drukarnia im. Rewolucji Październikowej w Warszawie. Zam. 2282/68. P-81.

